

Ballade voor Maarten

Al jong, echt jong een ferme jongen,
toonde hij de kunst van het zwemmen, vroeg.
Zonder problemen aan wedstrijden begonnen.
Ook zonder problemen velen versloeg.
Het natuurtalent werd duidelijk ontsproten.
Het talent dat door het water ging als een vis.
En met eer, de tribunes werden ontsloten
voor Maarten die ons dierbaar is.

Goud lonkte op zijn levenspad,
maar de mens in Maarten bleef.
Ook als hij het goud gewonnen had.
Het is de sport waarvoor ik leef.
Geen goud voor Maarten, geen probleem.
Jammer voor eventjes gemist.
Qua karakter bleef hij het fenomeen
de Maarten die ons dierbaar is.

Op jonge leeftijd neer geslagen,
door onze vijand die kanker heet.
Gestreden en manmoedig, gedragen.
Weer terug kwam, wat een wonder heet.
Herstellend, instellend voor het nieuw gevecht.
Voor de top in de sport, zeker en gewis.
In het voordeel voor hem wordt beslecht
het is, Maarten die ons dierbaar is.

De vechter maakt het onmogelijke waar.
Vier lange dagen in het water als een vis.
Met vele duizenden waren wij met elkaar daar
getuigenis van, bij de Maarten die ons dierbaar is.

Het is de niet alleen zwemkunstenaar Maarten die door zijn eigen moeilijke en zeer zware tocht, heeft moeten lijden om het te volbrengen, dank je wel Maarten, maar ook dank aan de vele duizenden vrijwilligers die het kankerleed helpen bestrijden, zo ook allen.

